

# Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

## ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ  
**ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ**

Συνδρομῆται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς  
**Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν**

καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ Ἐστίας

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς  
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται  
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα  
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν  
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-  
γραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ  
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-  
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα  
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-  
λούσης δὲν εἶναι δεκτά. —  
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς  
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-  
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι  
γραμματῶσιν 50 λεπτῶν  
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

### ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5  
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

### ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

11 Ὀδὸς Μουσῶν 11

Ἀπέναντι Νέας Ἐφημερίδος

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'  
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς  
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-  
ται δεκτή μόνον ἐντὸς οκτῶ  
ἡμερῶν.

### ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ δις Guesdon, ἡ πρὸ ἔτους προφητεύσασα τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον. — Καθημερινὰ ἐντυπώσεις. Ἐπιστολὴ πρὸς φίλην. Μαρία Κασσαβέτη. Ἡ εἰς Βόνιτσαν ἀποστολὴ τῆς Ἐνώσεως. Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Μαγγίνα. Ἡ πρὸς τὰς κ. κ. Ράλλη καὶ Καλαποθάκη εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων. Ἡ ἠρώϊς Αἰκατερίνη Βασαροπούλου τραυματισμένη. — Εἰς τὸν ἀδελφόν μου (ποιήματα ὑπὸ δος Ξανθίππης Καλοσύπης) κλπ.

### Ἔθνος συμφοράς.

Ναί, φίλη μου, λυποῦμαι καὶ αἰσθάνομαι ἀληθῆ δόνην καὶ ψυχικὸν πόνον, ὅχι σοὶ ἐπαναλαμβάνω, διότι ἠττώμεθα, ἀλλὰ διὰ τὸν τρόπον τῆς ἠττης μας, ὅχι διότι ὁ στρατός μας ὑποχωρεῖ, ἀλλὰ διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποιον ὑποχωρεῖ. Θέλω νὰ ἐλπίσω ὅτι αἱ Θερμοπύλαι θὰ μείνουν ἀμόλυτοι ἀπὸ τὸ αἶσχος νέου πανικοῦ, ὅτι τὰ ἄγια ἐκεῖνα χῶματα, εἰς τὰ ὅποια ἐπηξε τὸ ἐνδοξότερον τρόπιόν του ὁ ἠρώϊσμός καὶ ἡ ἀνδρεία τῆς μεγάλης τοῦ παρελθόντος μας γενεᾶς, δὲν θὰ ὑποστῇ τοιαύτην βεβήλωσιν ὑπὸ ἀνδρῶν φερόντων τὸ ἴδιον ὄνομα καὶ ἀνηκόντων εἰς τὸ ἴδιον ἔθνος τῆς ἀθανάτου φυλῆς τῶν τριακοσίων.

### ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Καλή μου φίλη,

Δὲν φοβοῦμαι, ἀλλὰ λυποῦμαι. Καὶ οὐδεμίαν Ἑλληνίδα ὀφείλει νὰ αἰσθάνηται σήμερον ἄλλο αἰσθημα ἢ τὸ τῆς λύπης, ἀκριβῶς δι' αὐτὴν τὸν ἀκαταλόγηστον, τὸν ἀδικαιολόγητον πανικόν, ὁ ὅποιος ἔγεινε παραίτιος τῶσων δυστυχιῶν, τῶσων ἀνεπανορθῶτων συμφορῶν.

Ἐὰν σκεφθῶμεν ὅτι ἄνδρες μας, ἀδελφοί μας, υἱοί μας εἶναι ὅσοι οἱ καταληθθέντες ὑπὸ τῆς παρκαφροσύνης τοῦ πανικοῦ, ἐὰν θελήσωμεν νὰ ἀγνωρίσωμεν τὴν ἐπιρροήν, ἢ ἐξασκεῖ ὁ οἶκος ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἀνδρῶν μας σθένους, θέλομεν καὶ πάλιν πεισθῆ, ὅτι συνετελέσαμεν μεγάλως εἰς τὴν ἠθικὴν ταύτην ἐξασθένεισιν τοῦ ἀνδρικοῦ χαρακτῆρος ὅτι αἱ μητέρες αἱ νευροπαθεῖς. αἱ λιποθυμοῦσαι διότι τὸ μικρὸν τῶν ἐσκόνταψε καὶ καταλαμβανόμεναι ὑπὸ νευρικῆς ἐξάψεως, διότι βροντᾷ ἢ ἀστράπτει, τοιοῦτους μορφῶν ἀνδρες, τοιοῦτους δημουργοὺν χαρακτῆρας, τοιαύτας παρκαφευάζουσιν διὰ τὴν πατρίδα ἠττας καὶ διὰ τὸ



Ἡ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΔΙΣ GUESTON

ἡ πρὸ ἔτους προφητεύσασα τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον.

Ἐθνος συμφοράς. (Continuation of the article text)

Ἐθνος συμφοράς. (Continuation of the article text)

τάραξε τὸν ὕπνον τῆς δόξης του, ἠττις ἐμόλυνε τὸ ἱερὸν τῆς πολυτίμου κοίτης του, τὸ μέγιστον καὶ μᾶλλον ἀφθιτον τῶν μνημείων, τὸ ὅποιον ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνισμός ἐκκληρονόμησεν εἰς τὸν σύγχρονον.

Νομίζω δ' οι τριακόσιοι με τριγμόν φρικώδη ανασυναρμολομένων οστέων θά α' ορθωθούν ως γίγαντες από τους τάφους των και θά προτάξουν εκεί τους λιποσάρκους σκελετούς των, ως ακατάβλητα κατά του έχθρου όχυρώματα, ως φρούρια απόρθητα, προσπιζόντα και σήμεραν έτι μετά δύο όλγας χιλιάδας έτών την τιμήν της Έλλάδος κατά των διαδόχων των προαιωνίων έχθρών του πολιτισμού.

**Θάρρος**

'Αλλ' όχι, δέν πρέπει να χάνωμεν τό θάρρος μας. Δέν πρέπει να συγχώμεν τό όνομα όλίγον έκφυλισμένων με τό φρόνημα του μεγίστου μέρους του άνδρείου μας στρατού, όστις ήγωνίσθη ως λέων και επάλαισεν ως γίγας, όχι μόνον κατά του έχθρικού πυρός, αλλά κατά τόσων στερήσεων και κακουχιών και όδύνης και μαρτυρίου. "Όχι, όσον και αν απεθάρρουν τους έναπομείναντας άνδρείους μας αι ύποχωρήσεις αι άλλεπάλληλοι, αι επιβαλλόμεναι, ίσως, υπό στρατηγικών λόγων, άλλ' έκτελούμεναι κατά τό πλεϊστον άτυχώς και αλόγως και μετατρέπousai την έντιμον ύποχώρησιν εις άδοξον και γελοϊαν φυγήν δέν πρέπει να απέλπίζώμεθα.

'Αδιάφορον έν αριθμούμεν ούτω την μίαν μετά την Έλλην καταστροφήν, την του Βόλου μετά την της Λαρίσης, την του Δομοκού μετά την των Φαρσάλων, και τελευταϊον την της Λαμίας, την μάλλον άδικαιολόγητον και ακατανόητον, ή όποια, ως λέγεται, ήτο αποτέλεσμα καταχθονίου και κακούργου προθέσεως, της αποφυλακίσεως και απελευθερώσεως των έν ταϊς φυλακαϊς έγκραθειργιμένων κακούργων.

Αι κυριαί μας της 'Ενώσεως, αι όποιαι ούτε όπλα έφεραν, ούτε ζίφος, αλλά με μόνον τον Σταυρόν επί του στήθους παρευρέθησαν μετά των χειρουργείων μας και εις Βελεστίνον και εις Βόλον και εις Δομοκόν και εις Λαμίαν, δέν άφέθησαν να κυριευθούν υπό του παραλόγου τούτου πανικού, αλλά μετά θάρρους, τό όποϊον προκάλεσε τον θυμακμόν και την κατάπληξιν όλων, έμειναν πάντοτε μέχρι τέλους εις τάς θέσεις των, περισυλλέγουσαι τους τραυματίας από του πεδίου της μάχης και παρέχουσαι την περίθαλψιν και την παρηγορίαν των εις τους χύνοντας τό αίμα των και σκορπίζοντας τάς σάρκας των εις την γήν, ήν οι σύντροφοί των αδόξως κατέλιπον εις την διάθεσιν του έχθρου.

**Μαρία Κασσαβέτη**

'Η κ. Μαρία Κασσαβέτη, ό σωτήρ αυτός άγγελος των τραυματιών, ως την όνομάζουον όλοι οι ξένοι, είναι ή κατ' έξοχην ambulancierë, ή άφρόως πορευθεϊσα και εις Βελεστίνον και εις Δομοκόν εις την πρώτην γραμμήν, ή άψήφησασα τάς έχθρικές σφαίρας και τάς δολοφόνους όβίδας και έν Βελεστίνω μεν μετά της Σουηδής ιατρού δος Κλάρας Σμίθ, έν Δομοκώ δέ μετά της δος Βοϊδ' Αγγλίδος και της Έλληνίδος κ. Παπαδοπούλου, έν τώ μέσω βροχής σφαιρών και μετά παραδειγματικής ψυχραιμίας επιδοθεϊσαι εις τό φιλανθρωπικόν έργον των.

Εις την μάχην του Βελεστίνου κατά την ύποχώρησιν του ήρωος Σμολένσκη, ή κ. Κασσαβέτη, παρευρισκομένη εκεί μετά της εις τό Χειρουργείον της 'Ενώσεως των Έλληνίδων προσκεκολλημένης Σουηδής ιατρού δος Κλάρας Σμίθ, διετάχθη

παρα του ταξίαρχου να άποσυρθη εύθως ως ήλθεν ή διαταγή της ύποχωρήσεως.

'Η Σουηδή κυρία πειθαρχική εις τά στρατιωτικά διατάγματα έσπευσεν άμέσως να άπομακρυνθη του κινδύνου. 'Αλλ' ή Έλληνίς, ήτις υπέρ πάσαν Έλλην διαταγήν έτίθετο τό καθήκον, να σώση όσον τό δυνατόν περισσοτέρους τραυματίας, άψηφισα πάντα κίνδυνον, άνήλθεν επί λόφου, έκτεθειμένη εις τό έχθρικόν πυρ και περισυνέλεξε τρεις τραυματίας, ότινες άνευ της έγκαίρου συνδρομής της ήθελον άποθάνει εκεί εξ αιμορραγίας.

Εις την μάχην του Δομοκού ή κ. Κασσαβέτη μετά της δος Βοϊδ και της δος Παπαδοπούλου έκίνησε πάντων τον θυμακμόν. 'Εκτεθειμένη εις τό έχθρικόν πυρ επί της πρώτης γραμμής της μάχης, παρεϊχον αυτάι μόναι εκεί μετά των ιατρών και των νοσοκόμων τάς πρώτας βοθηείας εις τους τραυματιζόμενους. Οι της λεγεώνος των Φιλελλήνων ξένοι όμιλοϋν μετ' ένθουσιασμού, μετά καταπλήξεως περι της γενναϊότητος και άροβίας των Έλληνίδων και περι των πολυτίμων ύπηρεσιών των προς τους αγωνιζόμενους.

Με τον ύποχωρήσαντα στρατόν ήναγκάστησαν και αι άτρόμητοι κυριαί να ύποχωρήτου, άφου προηγουμένως έβεβχιώθησαν ότι ουδεις τραυματίας έμεινε και άφου έφρόντισαν, όπως οι βαρέως τραυματισμένοι τύχως όσον τό δυνατόν άνετωτέρως μεταφοράς. Και τον 'Ιταλόν στρατηγόν Κυπριάνην και τον άτυχή άνθυπίαρχον Μαυρομιχάλην και τον θεϊον αυτού μέραρχον Μαυρομιχάλην, αι κυριαί της 'Ενώσεως έπεριποήθησαν και επί του στρατοπέδου και εις τό έν Λαμία χειρουργείον, έν ώ πάλιν άκάματοι ειργάστησαν αι φοιτήτριαι της ιατρικής δος Κατσίγρα και 'Αντωνιάδου, ή δις Σοφία Βκλατζή και άλλαι παρά της 'Ενώσεως των Έλληνίδων άποσταλεϊσαι εκεί νοσοκόμοι. 'Επεζοπύρησαν δέ από Δομοκού μέχρι Λαμίας πεζοπορίαν δώδεκα όλων ώρών, από του μεσονυκτίου άκριβώς μέχρι της μεσημβρίας της επαύριον, έμψυχώνουσαι τους άπευγητευμένους και επιτιμώσαι τους άποδειλιώντας. Στρατιώτην καταληφθέντα υπό πανικού και φεύγοντα προτροπάδην ή δις Παπαδοπούλου μόνον ότι δέν έρράπισεν.

Εις Λαμίαν αι κυριαί της 'Ενώσεως έμειναν μεταξύ των τελευταίων, φροντίσασαι να μεταφέρουν ασφαλώς όλόκληρον τό εκεί χειρουργείον της 'Ενώσεως μετά των έν αυτό νσηλευομένων Γαριβαλδινών και ήμετέρων, και προσπαθήσασαι πάση δυνάμει να πείσουν τό άπεγνωσμένον πλθθος περι της ψευδοϋς διαδόσεως της μέχρι Λαμίας προελάσεως των Τούρκων.

'Ηδη, ήρωίδες του καθήκοντος, επανήλθον φέρουσαι τους τραυματίας των και έτοιμοι να συνεχίσουν τό ευεργετικόν έργον των, όπου ή παρούσα των ήθελε θεωρηθη άναγκαιά. 'Η δις Σοφία Βκλατζή αναχωρεϊ άμέσως δια Βόνιτσαν, εις τό εκεί λειτουργούν τρίτον χειρουργείον της 'Ενώσεως, ως και αι δες Κατσίγρα και 'Αντωνιάδου, φοιτήτριαι της ιατρικής. 'Η κ. Κασσαβέτη είναι έτοιμη να μεταβη εις Θερωπόπυλας δια παν ένδεχόμενον, ως λέγει. 'Η άτρόμητος νέα γυνή φέρεται ιδίως και κατά προτίμησιν, έπου περισσότερος ύπάρχει κίνδυνος, έπου ή όσμη της πυρίτιδος, θολώνει την άτμόσφαιραν και άπειλει νέας καταστροφάς. 'Εννεεϊ να πα-

λάση μέχρις έσχάτων και να διεδικήση προς τον θάνατον όσον τό δυνατόν περισσότερον του πολέμου θύματα.

Δια του θάρρους και της αυταπαρνήσεως αυτής και των συντρόφων της άποδεικνύεται ότι ή νεωτέρα Έλλάς δέν ύστερεϊ εις γυναίκας, τουλάχιστον, της Έλλάδος του 21, άλλ' ούτε της Έλλάδος της αρχαιότητος. 'Εάν αι σύγχρονοι δέν έφεραν όπλα, τό έργον των ύπήρξεν επίσης μέγα και χγιον, ίσως μάλιστα υπέρτερον του έργου εκείνων, διότι δέν έδωκαν τον θάνατον, ούτε και προς τους έχθρους έτι, ένψ έσωσαν τότους από του θανάτου με υπέρτατον της ίδιας ζωής κινδύνον. 'Εάν ή άνάγκη τό εκάλει, αι επί του πεδίου της μάχης άτρόμητοι ήρωίδες μας δέν θα έδίσταζαν να πολεμήσουν, να αγωνισθούν μέχρις έσχάτων υπερασπιζόμεναι την πατρίδα των, άπαράλλακτα ως αι γυναίκες του Σουλίου, ως ή άτρόμητος Τελέσιλλα, εις την όποϊαν ή πατρίς της όφειλε την σωτηρίαν της.

'Η κ. Μαρία Κασσαβέτη είναι Θεσσαλή, καταγομένη έκ της Ζαγοράς του Πηλίου, έκ της μαγευτικής ταύτης κωμολέως, ής τά γραφικά τοπία διεκδικούν τά πρωτεϊα εις τάς ώραιότερας τοποθεσίας του κόσμου. Είναι θυγάτηρ της αιδίμου Κασσαβέτη, εις την γενναιοδωρίαν της όποϊας όφείλονται αι έν Θεσσαλίη γεωργικαι σχολαι και τά κατά καιρούς τεθέντα χρηματικά βραβεία προς ένίσχυσιν της έν Θεσσαλίη κτηνοτροφίας.

Πατριώτις ή κόρη όσον και ή μήτηρ, αν και άμφότεραι μακράν της Έλλάδος έζησαν, άποκατεστημένηι από πολλών χρόνων εις Λονδίον, ή μεν ευηργέτησε την πατρίδα της ευημερούσαν, επιδιώξασα πρακτικώτατα την τελειοποίησιν των συμπατριωτιών της εις την γεωργίαν και την κτηνοτροφίαν, τους πολυτίμους τούτους παράγοντας του πλούτου πάσης χώρας, ή δέ έσπευσε μεταξύ των πρώτων να υπερασπισθη τους έν κινδύνω αδελφούς της, τους αγωνιζόμενους υπέρ της τιμής και του καθήκοντος.

'Η κ. Μαρία Κασσαβέτη, μέλος τακτικόν της 'Ενώσεως των Έλληνίδων, ανέλαβε να συντηρήση ιδίαις δαπάναις τό προσωπικόν του Χειρουργείου της 'Ενώσεως της έν Λαμία και Δομοκώ άποστολής, ως και πάντας τους έν αυτό κατά τό διάστημα της εκεί λειτουργίας του τραυματίας. Διπλώς λοιπόν ή ήρωϊκή κυρία ευηργέτησε την χώραν μας κατά τάς κρίσιμους ταύτας στιγμάς, αναδειχθεϊσα άνταξια της ευεργετικής μητρός της, εις τά άγνά πατριωτικά αισθήματα της όποϊας όφείλεται ή προς την πατρίδα λατρεία και αι υπέρ αυτής θυσιαί της θυγατρός.

'Η κ. Κασσαβέτη, της όποϊας την εικόνα δημοσιεύομεν προσεχώς, είναι γυνή νέα έτι, με πλουσίαν έρυθράν κόμην, μετριόφρων πολύ, με ύφος μάλλον συνεσταλμένον, όλιγολόγος, άποφεύγουσα τάς επιδείξεις, τά μεγάλα λόγια και τον πολύν θόρυβον. 'Εκ των "Αγγλων, μετά των όποϊων συνέζησε, έχει παραλάβει την μεγάλην άρετήν της όλιγολογίας, και της ψυχραιμίας, άτινες τόσον την άνέδειξαν πολύτιμον επί του πεδίου της τιμής.

**'Η έν 'Ηπειρω άποστολή της «'Ενώσεως».**

Ταύτοχρόνως με την πρό δεκαήμερου περίπου αναχώρησιν του υπό την κ. Κασσαβέτη κινητου Χειρουργείου της 'Ενώ-

σεως δια Δομοκόν, άνηγγέλλετο και ή έν 'Ηπειρω μάχη του υπό τον κ. Μπαϊρακτάρην συντάγματος, κατά την όποϊαν έτραυματίστησαν υπέρ τους πεντακόσιους έκ των ήμετέρων.

'Ο πρωθυπουργός κ. Ράλλης άπηυθύθη άμέσως προς την «'Ενωσιν των Έλληνίδων», παρακαλών να άποσταλη παρευθής εις Καρθασαράν χειρουργείον της 'Ενώσεως μεθ' όσον τό δυνατόν περισσοτέρων κλινών.

Μόλις πρό τεσσάρων ήμερών επιστρέψαν τό έν Βόλω μόνιμον Χειρουργείον μας, ήτοιμάσθη άμέσως εις αναχώρησιν, μεθ' όλγας τάς δυσκολίας, και τους κόπους, ους έπαρουσίαζεν ή εκεί δια Μεσολογγίου και 'Αγρινίου μεταβάσις, ιδία δια κυρίας.

'Εν τούτοις έντός μιας νυκτός πάντα τά χρεϊώδη δι' εκατόν όλγας κλινάς παρεσκευάσθησαν, καταλαθόντα δύο όλόκληρα σιδηροδρομικά βαγόνια, και την επαύριον, περι τάς δέκα κυριαί της 'Ενώσεως με τον διάσημον την πόλεως μας χειρουργον και καθηγητήν της άνκτομίας έν τώ Πανεπιστημίω κ. Μαγγίναν, λίαν ευγενώς άποδεχθέντα την παράκλησίν μας να τεθη ως χειρουργος επί κεφαλής της άποστολής μας και με την άκάματον δκ Μαρίαν Καλαποθάκη, ως διευθύντριαν, άνεχώρουν εκεί, όπου ή πατρίς και τό καθήκον τάς εκάλει.

Περιγραφήν της εις Βόνιτσαν μεταβάσεως του Χειρουργείου μας σοι μεταδίδω, δημοσιεύουσα ένταυθα έπιστολήν έκ Καρθασαρά του ιατρού κ. Μαγγίνα προς την έδω αδελφήν του κ. Ζωήν Βκλτινού έφορον της 'Ενώσεως μας.

Βεβχίως ό κ. Μαγγίνας, όταν έρριπτεν επί του χάρτου εικη και ως έτυχε τάς έντυπώσεις του, δέν είχε καν φαντασθη ότι θα περιήρχοντο αυτάι εις την δημοσιότητα και μάλιστα δια της «'Εφημ. των Κυριών». 'Αλλ' έγώ, ίνα σοι γνωρίσω και δι' άνδρικού στόματος τάς περι τω κυριών μας κρίσεις μεταφέρω ένταυθα όλόκληρον την έπιστολήν του διαπρεπούς χειρουργου, εις την όποϊαν διαγινώσκει τις τρυφερότητα και απαλότητα αισθημάτων, ήν σπανίως θα έφεντάζετο εις άνδρα, διερχόμενον την ζωήν του όλην με την σμίλην του χειρουργου άνά χείρας.

**'Επιστολή κ. Μαγγίνα**

*'Εν Καρθασαρά 6 Μαΐου*

Μετά την έξ 'Αθηνών αναχώρησιν ήμων και την εις Πειραιά άφιξιν, επεβιβάσθημεν επί του άτμοπλοίου και άνεμένομεν την αναχώρησιν ήμων, επειγόμενοι να φθάσωμεν όσον τάχιον εις τον προς όν όρον. Περιστάσεις τινές έπέφερον βραδύτητά τινα, και τέλος μικρόν προς της 11ης της νυκτός άνασπάται ή άγκυρα και εκπλέομεν. Πάντες έχουσι την ώραν εκείνην σοβαρόν τό ήθος, ως προμήνυμα του ίερού σκοπού, του προδιαγραφέντος και ήδη έκτελουμένου. Σύννοους και όρθος παρά την πύμνην του πλοίου έβλεπον την υπό του δρόμου αυτού χαρσσομένην αφρώδη ύγραν όδόν και μυρία ιδέαι επλήρου την τεταραγμένην και έκ των περιστάσεων τεθλιμμένην ψυχήν μου. 'Οποια αντιθέσεις! Κατέλιπον έν 'Αθηναις καθήκον, άφ' ού ούδέν ήδύνατο να με άποσπάση, αλλά τό καθήκον τουτο και ή έκτέλεσις αυτού κατενικιώντο υπό της σκέψεως άλλου καθήκοντος, να παράσχω, όσον δυνατόν, περιποίησιν εις τους έν τη έκτελέσει του προς την

πατρίδα καθήκοντος παθόντας, εις ους είναι όπωςδ'ήποτε παρ-
ρήγορον βάλσαμον εν βασάνοις και αλγηδόσιν ή παρὰ τῶν
ὁμοίων περιθαλψίς. Κατέλιπον ὅ,τι φίλτατον ἐν τῷ κόσμῳ,
και ὁμως ἡσθάνομην εὐχρηστῆσιν! Ἀληθῶς ἡ ἀνθρωπίνη
καρδία εἶναι ἀκατανόητος ἄβυσσος!

Πλέονεν ἀκαταπόστως και φθάνομεν εις Πάτρας περι τὴν
μεσημερίαν τῆς Κυριακῆς (4 Μαΐου), ὅπου ἐμείναμεν περι
τὴν ὄραν πρὸς προμήθειαν τροφίμων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ
πλωτοῦ νοσοκομείου και ἀναχωροῦμεν διευθυνόμενοι εις
Κροονέριον. Ἀλλὰ κατὰ τὸν ἡμερήσιον ἡμῶν πλοῦν ὁ νεφε-
λώδης οὐρανὸς ἐκρήγνυται, ἀποτελῶν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν
σεληνώφωτον νύκτα, εις ὀρητικὸν μετὰ βροχῆς ἀνεμον, ὄντι-
νας βλέπομεν ἀπὸ τοῦ καταστρώματος, μὴ βρεχόμενοι. Εὐτυ-
χῶς κατὰ τὴν εις Κροονέριον ἀποβίβασιν ἡ βροχὴ και ὁ ἀνε-
μος εἶχον κοπάσει, μετὰ δὲ τὴν εις τὸ ἐκεῖ καφεῖον εἴσοδον
ἡμῶν, νέα θύελλα σφοδρότερη μετὰ ἀστραπῶν και βροντῶν,
βροχῆς και χαλκῆς δέρνουν ὀρητικῶς τοὺς τοίχους και τὰς
ὕαλους. Ἐπαρηγόρησεν ἡμᾶς τότε ἡ λαμπρὰ εἰδήσις, ὅτι ἔρ-
χεται ἔκτακτος ἀμαξοστοιχία πρὸς παραλαβὴν ἡμῶν.

Ἐνταῦθα τοῦ λόγου γενομένου, ὀφείλω νὰ ἐξάρω τὴν καρ-
τερίαν τῶν κυριῶν τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων, ἀψήφου-
σῶν πᾶσαν κακουχίαν ἀπέναντι τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ, ὃν προθύ-
μως ἀνέλαβον. Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ περιμένη τις ὀλιγώτερον
ἀπὸ τῶν γενναίων ἐκείνων καρδιῶν και τοῦ εὐγενοῦς αὐτῶν
χαρρακτῆρος. Πλὴν τῶν Ἑλληνίδων συναπέρχεται και μία
Ρωσίσ, τὴν αὐτὴν δεικνύουσα προθυμίαν και ἐν ἀπροκαλύπτῳ
εἰλικρινεῖα ψέγουσα τὴν ἀστοργον τάσιν τοῦ ἔθνους αὐτῆς. Ἐκ
τῶν ἀνδρῶν παρκαλείπω ὁμοίως νὰ ὀνομάσω τοὺς Ἑλληνας
ὀφείλοντας βεβαίως νὰ ἐργασθῶσιν, ὀφείλω ὁμως νὰ ἐπαινέσω
τὴν προθυμίαν και τὸν ζῆλον ἐνὸς νεαροῦ Ἀμερικανοῦ ἱατροῦ
και δύο νεαρῶν ὁμοίως Ἑλθετῶν ἱατρῶν, ἐλθόντων ἀπὸ τὰς
πατρίδας αὐτῶν μετὰ προθυμίας και φερόντων ἐπὶ τῶν βρα-
χιόνων τὸν ἐρυθρὸν Σταυρὸν. Ἀνερχόμεθα ἐπὶ τῶν σιδηροδρο-
μικῶν ἀμαξῶν, ἀφ' οὗ ἐγεύθημεν ὀλίγου ἄρτου και τυροῦ και ἀ-
ναχωροῦμεν ἀφοῦ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἐφρόντισα διὰ τὸ μὲν
τοῦ νοσοκομείου ἡμῶν ἄφθονον ὑλικόν. Βαίνομεν πρὸς τὸ Ἀγρί-
νιον Νέα βροχὴ λούει τὸν συρμόν, προχωροῦμεν ἄνευ δι-κο-
πῆς πρὸς τὸ Μεσολόγγιον, ὅπου μένομεν ὀλίγον και ἀναχω-
ροῦμεν χαιρετώμενοι και χειροκροτούμενοι ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ πλή-
θους, ἀθροισθέντος ἐπὶ τῇ ὕψει τῆς σημαίας ἡμῶν. Διήλθο-
μεν τὰ ἐκεῖ γνωστότατα εις ἐμὲ μέρη, και ἐφθάσαμεν εις
Ἀγρίνιον πρὸς τὴν ἐσπέραν. Ἐκεῖ ἀνέλαβα τὴν φροντίδα νὰ
νὰ τοποθετήσω τὸ πολὺ προσωπικόν, και πρῶτον τὰς κυρίας,
και τοῦτο κατορθώθη ὅπωςδ'ήποτε, διασπαρέντων ἡμῶν πρὸς
ἅπαντα τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος. Τὴν πρῶτην τῆς 5ης Μαΐου
ἀνεχωρήσαμεν δι' ἀμαξῶν και φορητῶν ἀμαξίων εις Καρ-
θασαρᾶν, διήλθομεν τὰς γραφικωτάτας κοιλάδας, τὸς μεγα-
λοπρεπῆ Ἀχελῶν και τὴν μαγευτικὴν λίμνην και τὴν 4ην
μ. μ. ἐφθάσαμεν εις Καρθασαρᾶν, μικροὺς σταθμοὺς ποιή-
σαντες, φερόντες ὀλίγον και ἀσχοληθέντες, μέχρις οὗ οἱ ἴπ-
ποι ἡμῶν γευματίσωσιν ὁμοίως εις σκοποβολὴν, εις ἣν ἔλα-
βον μέρος και αἱ κυριαί. Τὴν ἀπὸ Ἀγρινίου εις Καρθασαρᾶν
πορείαν ἡμῶν ἠνώχλη ἡ συχνάκις ἐπαναλαμβανομένη βροχὴ.
Ἀλλως τὸ ταξείδιον ἡμῶν διεξήχθη εὐτυχῶς, και ἐπεθύμουν
νὰ γράψω τὰς ἐκ τῶν μαγευτικῶν ἐκείνων τόπων ἐντυπώσεις

μου ἐπὶ τὸ ποιητικώτερον, ἀλλ' ἔχω τὴν καρδίαν συνεσφιγ-
μένην ἐκ πολλῶν ἀθλιότητων, ἅς εἶδον και ἔμαθον καθ'
ὁδόν, και δι' ἅς ἐπεθύμουν νὰ ἐπέλθῃ μᾶλλον λήθη!...

Μένομεν ἐνταῦθα ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Σταϊκοῦ μετὰ πολλῆς
προθυμίας και εὐγενείας περιποιουμένου ἡμᾶς. Ὅμοίαν προ-
θυμίαν και εὐγένειαν εὐρομεν ἐν Ἀγρινίῳ παρὰ πᾶσιν, ἐγὼ
δὲ μετὰ δύο κυριῶν ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ κ. Δημάδου παρ'
αὐτοῦ και τῆς λαμπροτάτης αὐτοῦ θυγατρὸς Ἰωάννας.

Περὶ τῶν ἀσχολιῶν ἡμῶν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γράψω τι
ἔτι, διότι εἶναι πολὺ πρόωρον. Πιθκὸν νὰ ὑπάγωμεν εις Βό-
νιτσαν και ἰδρῶσωμεν ἐκεῖ τὸ νοσοκομεῖον ἡμῶν, ὅπου οὐδὲν
ὑπάρχει, ὡς μαυθάνομεν, και ὅπου θὰ ἀθροίσωμεν τοὺς τραυ-
ματίας ἡμῶν, πάσης ἀσφαλείας ὑπαρχούσης.

Εἶχον γράψει τὰ ἀνωτέρω, ὅτε ἔλαβον τηλεγράφημα ἐκ
Βονίτσης παρὰ τοῦ κ. Τομπάζη ὅτι ἔρχεται ἐπίτηδες ἀτμο-
κίνητον πρὸς παραλαβὴν ἡμῶν. Ἀληθῶς τὸ ἀτμοκίνητον ἤδη
εἰσέρχεται εις τὸν λιμένα και μετ' ὀλίγον ἀναχωροῦμεν.

Τὰς ὥρας τῆς ἀργίας μου διήλθον ἐνταῦθα εις περιποίησιν
τραυματιῶν και ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας εις τὰ τεῖχη τοῦ
Ἀμφιλόχου, περι ὧν εις τὴν δευτέραν μου ἐπιστολὴν.

Σ. Μαγγίνας

Τὸ ἐκεῖ χειροῦργεῖον μας παρακολούθησεν ἡ κ. Ραλλοῦ
Καϊμτσόγλου, θυγάτηρ τῆς ἐδῶ ταμίου μας, ὡς διαχειρί-
στρια, αἱ δες Σούτσου, Μάσσωνος, Δούγεη, Μανάρη και
ἄλλαι μετὰ τῆς κ. Καλαποθάκη. ἦτις, ὡς σοὶ προέγραφα
τόσον τελείως εἰργάσθη εις Βῶλον, ἐμείνασα μετὰ τῆς ἐκεῖ
διευθυντρίας μας κ. Αἰκατερίνης Ράλλη εις τὴν θέσιν τῆς
μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς, τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων κατα-
λήψεως τῆς χώρας, χωρὶς νὰ ἐπηρεασθῶσιν οὔτε ἀπὸ τὸν πκ-
νικόν, οὔτε ἀπὸ τὰς προτροπὰς τῶν ἐκείθεν ἐν σπουδῇ ἀπο-
χωρούντων κατοίκων.

Ἐννοεῖς ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν ἐδῶ ἀφίξιν τῶν ἀκαταπονή-
των αὐτῶν και ἡρωικῶν κυριῶν, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐνώ-
σεως κληθὲν εις ἔκτακτον συνεδρίαν, ἀπεφάσισε, τῇ προτά-
σει μου, ὡς γενικῆς γραμματέως τῆς Ἐνώσεως, νὰ ἀπευθύνῃ
πρὸς τε τὴν κ. Αἰκ. Ράλλη και πρὸς τὴν δα Καλαποθάκη,
συγχαρητήριον ἐπιστολὴν ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐ-
νώσεως. Τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἀντίγραφον σοὶ παραθέτω
ἐδῶ :

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Ἀπριλίου 1897

Ἀξιότιμος Κυρία,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων
ἀπὸ κοινῆς μετὰ τοῦ Ἑθνικοῦ Τμήματος αὐτῆς σὰς ἐκφράζει
τὴν θερμὴν εὐγνωμοσύνην του, δι' ὑμῶν δὲ και πρὸς τὰς ὑπὸ
τὴν ὑμετέραν διεύθυνσιν ἀδελφὰς τοῦ ἐν Βόλῳ χειροῦργεῖου
τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων διὰ τὴν τιμὴν, ἣν περιποιή-
σατε εις αὐτὸ, ἐμείνασθε μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς
τῆς καταλήψεως τοῦ Βόλου ὑπὸ τῶν Τούρκων εις τὴν τιμη-
τικὴν θέσιν, ἣν σὰς ἐνεπισ εἴθη

Ἡ ἐμὸν ἡ σὰς, ἀξιότιμος Κυρία, εις τὴν θέσιν, ἣν ἡ ἀλ-

γοῦσα πατρὶς και τὸ πρὸς τοὺς ἀγωνιζομένους ὑπὲρ αὐτῆς ἀ-
δελφούς μας καθῆκον σὰς ἐπέβλε. καθ' ἣν μάλιστα στιγμὴν
ἀκατάσχετος πανικὸς προσκάλει τὴν ἐκκένωσιν τῆς πόλεως,
ἐν ἣ ἐλειτούργει τὸ ἡμέτερον χειροῦργεῖον, τιμᾶ κατ' ἐξοχὴν
τὴν Ἐνωσιν τῶν Ἑλληνίδων, ἐξαίρει δὲ ἰδίᾳ τὸ γόνητρον τοῦ
φίλου μας, τὸ ὅποσον ἀναδεικνύεται διὰ τοῦ ὑμετέρου παρκα-
δείματος κρατερὸν μὲν και ἀκατάβλητον εις τοὺς ὑπὲρ τῆς
πατρίδος και τοῦ καθήκοντος κινδύνους, τρυφερὸν δὲ και ἀ-
νεξάντλητον εις στοργὴν και ἀταπάρνησιν ἐν τῇ νοσηλείᾳ
και περιθαλψίᾳ πρὸς τοὺς χύνοντας τὸ αἷμά των ὑπὲρ αὐτῆς.
Εἰς τὸν ἀτυχῆ και ἀνισον ἀγῶνα, ὃν ἡ πατρὶς μας ἀνέλαβε,
τασομένη μόνη αὐτῇ, ἡ μικρὰ και ἀσθενὴς, συνήγορος και
ὑπερασπιστὴς τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας και τοῦ δικαίου ἀγω-
νιζομένων ἀδελφῶν μας, εις τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ἀπὸ τοῦ ὅ-
ποῦ ἐξερχόμεθα μὲ ἦτταν, ἣν ἐτίμησαν τὰ ἑλληνικὰ
ὄπλα και ἐξήγησε τὸ χυθὲν αἷμα τόσων ἠρώων, ἐὰν ἡ Ἑλλὰς
δὲν ἔχη ν' ἀριθμῆσῃ νέας Σουλιωτίδας, ἔχει ὁμως ν' ἀνα-
γράψῃ μετ' εὐγνωμοσύνης και θαυμασμοῦ τὰ ὑμέτερα ὀνό-
ματα, τὰ ὅποια αἱ μητέρες τοῦ μέλλοντος θὰ διδάσκουν εις
τὰ τέκνα των νὰ τιμοῦν και εὐλογοῦν. Τὴν πιστὴν ἀφοσίωσιν
πρὸς τὴν πατρίδα και τὴν μητρικὴν στοργὴν πρὸς τοὺς ὑπε-
ρασπιστὰς αὐτῆς ἐδιδάξατε διὰ τοῦ εὐγενοῦς παραδείγμα-
τός σας.

Τὴν ἐλπίδα εις μέλλον αἰσιώτερον τοῦ παρόντος ἐμπνέετε
εις τὰς καρδίας ὄλων διὰ τοῦ σθένους και τῆς αὐταπαρνή-
σεώς σας. Ἔθνος νέον, λαὸς μικρὸς, τοῦ ὁποῦ αἱ γυναῖκες
μετὰ τοιούτου θάρρους ἀψήφουν τοὺς κινδύνους και ἐμμένουν
εις τὸ καθῆκον, δύναται μεθ' ὄλης τῆς ἦττας του νὰ ἀτε-
νίσῃ εὐελπίς πρὸς μέλλον ἀντάξιον τοῦ μεγάλου παρελθόν-
τος του

Δέξασθε, ἀξιότιμος Κυρία, τὴν διαβεβήσιν τῆς ἐξόχου
πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως και τιμῆς μεθ' ἧς δικτελοῦμεν.

Ἡ Πρόεδρος Ἡ Γεν. Γραμματεὶς

Ἐννοεῖς ὅτι, γράψουσα τὰ ἀνωτέρω, ἠγνόουν ὅτι ἡ Χάτιω
τοῦ 21 εἶχε τὴν διαδοχὴν τῆς, νεαρὰν μόλις δεκαεναετίδα
κόρην, ἦτις μετὰ τὸ ὄπλον ἐπὶ τοῦ ὄμου ἀκολούθησε τὸν ἀδελ-
φόν τῆς εις τὴν μάχην, ἠγωνίσθη μετ' αὐτοῦ εις τὴν πρώτην
γραμμὴν, και ἐπληρώθη διὰ σφαίρας εις ἀμφοτέρους τοὺς
πόδας.

Ἡ ἡρωὶς Αἰκατερίνη Βασαροπούλου

Ἡ νεαρὴ αὕτη ἡρωὶς, ἣν νοσηλεύομεν εις τὸ ἐδῶ νοσοκο-
μεῖον τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων ὀνομάζεται Αἰκατε-
ρίνη Βασαροπούλου, κατάγεται ἐκ Γορτυνίας, εἶναι γλυκεῖα
και συμπαθὴς μελαγχροινὴ, μετὰ ὠρατὰ μαῦρα μάτια γεμάτα
ἀπὸ ζωὴν και ἔκφρασιν. Εἶναι ἀφελὴς, ἠλιοκαυμένη τοῦ βου-
νοῦ παιδίσκη, χωρὶς πονηρίας και ἔπαρσιν διὰ τὸν ἡ-
ρωϊσμόν τῆς.

Και ἐσκότωσε τούρκους πολλούς ; τὴν ἐρωτῶμεν. Αἱ !
ὄσους ἴμπορεσα. Πῆραν τὸν ἀδελφὸν μου, πῆγα και ἐγώ. Τί
νὰ κανα. Ἐπτά χρόνων κορίτσι ἔμεινα ὄρφανὴ ἀπὸ μάννα
και πατέρα. Αὐτὸ τὸν ἀδελφὸν εἶχα. Ἀφοῦ πῆγε ἴστον πό-
λιμο πῆγα και ἐγώ.

Και διηγεῖται τὰς ἐκ τοῦ πολέμου ἐντυπώσεις τῆς μετὰ
τὴν ἀφελῆ καλωσύνην, μετὰ τὴν γλυκύτητα, ὡς νὰ ἦτο ἐν-

τελῶς φυσικὸν ὅ,τι ἔπραξε, φυσικὸν νὰ εὐρίσκειται σήμερον
ἐρριμμένη ἐπὶ τῆς κλίνης ἐκείνης τοῦ πόνου και τῆς ὀδύνης,
μετὰ τοὺς δύο πόδας διατρυπημένους ὑπὸ τῆς αὐτῆς σφαίρας,
χωρὶς νὰ δύναται νὰ κινήθῃ, καλῆ, γλυκεῖα χωρὶς πικράποννα
και δυστροπίας και μεμψιμοιρίας. Πόνος εἶν' και θὰ περάσῃ,
πληγὴ εἶναι και θὰ κλείσῃ, λέγει φιλοσοφικώτατα.

Και ἐνῶ τὴν βλέπω, ἡ φωνητικὴ μου περὶ μακρὰν, εις
χρόνους δόξης και τιμῆς διὰ τὸν τόπον μας, εις χρόνους καθ'
οὓς γυναῖκες ὡς αὐτὴ ἡρωϊκαί, ἐπρωτίμων νὰ παρκαθίδουν και
ἐκαυτὰς και τὰ τέκνα των εις τὸν θάνατον μᾶλλον. παρὰ νὰ
προδίδουν τὰ πρὸς τὴν πατρίδα των καθήκοντά των. Ὁ ἡ-
ρωϊσμός τῆς κόρης αὐτῆς δίδει ὀλίγον θάρρος, ὀλίγη ἐλπίδα
εις τὴν τόσον κατ' αὐτὰς ἀπεγοητευμένην ψυχὴν μου. Ὁ ἡ-
ρωϊσμός τῆς κόρης αὐτῆς και ὁ πόνος τῶν εις τὸ ἐδῶ νοσοκο-
μεῖον μας ἀτυχῶν τραυματιῶν μας, οἱ ὅποιοι ἐν μόνον πα-
ράπονον ἔχουν, ὅτι ὁ πόλεμος ἔσως τελειώσῃ, πρὶν αὐτοὶ νὰ
ἀναρρώσουν και νὰ μεταβοῦν και πάλιν εις τὰς θέσεις των
διὰ νὰ ἐκδικηθοῦν, ἀνακουφίζου ὀλίγον και ἐγκαρδιόουν και
τοὺς μᾶλλον ἀπαισιοδόξους.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΙΛΗ ΜΝΗΜΗΝ
ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΜΟΥ

Ἄν ἡ καρδιά σου ἔπαυσι, Ἀλέκο μου, νὰ πάλῃ,
γιατ' ἦτανε πολὺ μικρὰ γι' αὐτὴν τὰ γὰρ σου στήθια
ἀν' ἀπ' τὸν κόσμον πέλασες ὅπω περιῆ ἡ ἀλήθεια
γιὰ μὰ στιγμὴν λαμπρότερη μ' ὠνειρεμένα κάλλη
κα' ἔκλειρε πρῶτα στὴ γῆ σὰ γριασεμὶ στὸ χῶμα
ποῦ δυνάσμενο καρτερεῖ ἀπ' τὸ Θεὸ βοήθεια
μὰ δὲν πεθαίνει, ζῆ στὸ τοῦ καρδιά τὸσφ μεγάλη
ἀν' και παιδιοῦ ἀκόμα.

Κι' ἀν' ἡ ψυχὴ σου πέταξε στὸν γαλανὸν αἰθέρα
σὰν ἀρωμ' ἀνθος ποῦ γοργὰ σκορπιέται ὅτ' ἀέρα
μ' ἀθάνατη στὰ στήθια μας ἐκεῖ βαθεῖα κλεισμένη
ἡ μνήμη σου ἡ λατρευτῆ, Ἀλέκο μου, θὰ μένῃ.

Σανθίπη I. Καλοστύπη.

Η ΚΑΛΩΣΥΝΗ

Τὸ ἀρωμα ποῦ χύνει ἡ καλωσύνη
γλυκὴ σὰν οὐρανὸπεμπτη ἀχτίδα
τὴ λαύρα τοῦ καῦμοῦ στὰ στήθη σβύρει
κι' ἀνάβει τὴ σβυσμένη ἐκεῖ ἐλπίδα.

Σανθίπη I. Καλοστύπη.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Αἱ γυναῖκες τῆς Γαλλίας πρὸς τὰς γυναῖκας
τῶν δύο κόσμων

Παρευρέθητέ ποτε εις καυγᾶν δύο χαμινίων, τῶν ὁποίων
τὸ ἐν εἶναι πολὺ μεγαλύτερον και ἰσχυρότερον τοῦ ἄλλου ;
Και σὰς ἐπηλθέ ποτε ἡ ἰδέα νὰ ὑπερασπισθῆτε τὸ μεγαλή-
τερον, ἐνῶ εἰξεύρετε ὅτι τὸ μικρόν εἶχε δίκαιον ; Σὰς ἐπῆ-

θεν ή σκέψις ότι ήδύνασθε να έμποδίσθητε τουτο του να μεταχειρισθή ως ένόμιζε καταλληλότερον την δύναμίν του, να τό πείσητε πανταχούθεν, ενώ ό άλλος τό κατασυνέτριβεν;

Σας ύβρίζω βεβχίως διά τών έρωτήσεών μου αύτων, διότι εάν έπράττετε τό τοιοϋτο, θά είσθε ό έσχατος τών άνάνδρων. Βεβχίως έπράξατε τό καθήκόν σας, άποχωρίζοντες τούς δικμαχομένους, επιπλήττοντες αύστηρώς τόν μεγάλον τύραννον και άπειλοϋντες αύτόν διά τιμωρίας, εάν έτόλμα να έπαναρχίση. Ός άτομα οι άνθρωποι κάμουν εν γένει ό,τι τοις επιβέβλη ή φιλανθρωπική και ή δικαιοσύνη. Οι αύτοι άνθρωποι ως έβνη θυσιάζουσι άρχάς, τιμιότητα, δικαιοσύνην, εις ύπολογισμούς φιλοδοξίας, πολιτικής και χρημάτων άκόμη, φεϋ! όφείλομεν να τό όμολογήσωμεν.

Παριστάμεθα ακριβώς σήμερον εις τό θέαμα αύτό του πολέμου, πολέμου φυλετικού, πολέμου έξοντώσεως, άπειλοϋντες να επέκταθ ή από χώρας εις χώραν και να καταττή έσως μία παγκόσμιος σύγκρουσις. Αί δυνάμεις παρίστανται εις τό θέαμα τόσων καταστροφών, χωρίς να δεικνύουν την έλαχίστην προθυμίαν να άποχωρίσουν τούς δικμαχομένους. Τουναντίον μετέχουν τής μάχης, επιπίπτουσι άνάνδρως κατά του άσθενεστέρου.

Ήμεις αι Εϋρωπαϊκαι γυναίκες δεν φέρομεν βεβχίως μεγάλην ευθύνην διά την ρυπαράν ταύτην ύπόθεσιν. Ήδύναμεθα μάλιστα να όχρωρωθώμεν όπισθεν του πολιτικώς άνευθύνου μας διά να άπαλλαγώμεν παντ'ς όνειδους. Και όμως δεν είναι άληθές. Ό,τι δεν κάμνομεν άμέσως, τό κατορθώμεν έμμέσως διά τής επί τών άνδρών έπιρροής μας, διά τής άπειριόριστου δυνάμεως ήν έξασκοϋμεν επί τών σκέψεων και αισθημάτων των.

Τά ζητήματα τής ειρήνης και του πολέμου ένδιαφέρουν στενωτάτα τάς γυναίκας, έσως περισσότερον και από αύτούς του: άνδρας. Εις την Κρήτην και εις την Ελλάδα κατεκρευόγηταν άδιακρίτως άνδρας, γυναίκες και παιδιά. Εις πάντα πόλεμον τό ήμισυ τών δυστυχημάτων και συμφορών επιπίπτει επί τών γυναικών, αίτινες οϋτε όπλα φέρουν, οϋτε αίμα χύνουν.

Ίδου δικί αι γυναίκες δεν δυνάμεθα να μείνωμεν άδιάφοροι, άλλ' οϋτε να θεωρηθώμεν ακατάλληλοι, προκειμένου περ' δικμαρτυριών κατά τών φρικωδεστώτων του πολέμου. Όλοι αι γυναίκες όλων τών χωρών, άδιακρίτως έθνικότητων, Γαλλίδες, Γερμανίδες, Άγγλίδες και Ίταλίδες, όλαι όφείλομεν να τείνωμεν χείρα βοηθείας προς τάς γυναίκας τής Ελλάδος, αίτινες κάτω εκεί άγωνιοϋν και πάσχουν, ως θά επάσχομεν, εάν εύρισκόμεθα εις την θέσιν των.

Διά τάς γυναίκας δεν δύνανται να ύπάρχουν έβρια, δεν δύνανται να ύπάρχουν πολιτικά συμφέροντα, δεν δύναται να ύπάρχη έθνισμός, άφου οϋτω τό ήθελήσατε, ώ νομοθέται, οι μη άναχωρίζοντες διά την γυναίκα ιδίαν έθνικότητα. Ή ταπεινώσις αύτη, ήν μας επιβέβλητε, άποτελει εις την περίστασιν αύτην την δύναμίν μας, ήν ένισχύει ή γυναικεία αλληλεγγύη.

Ής ένωθώμεν λοιπίν ήμεις αι γυναίκες και άς δικμαρτυρηθώμεν έντόνωσ κατά του πολέμου. Άς καταρτίσωμεν την όμοφωνίαν τών μεγάλων γυναικείων δυνάμεων, ή όποια θά είναι ευγενεστέρα, άγιατέρα και δικαιοτέρα της άνδρικης.

Ένωσώμεν την πολιτικήν καλλίτερον από τούς άνδρας, άφου οϋτε λέξεις μεγάλαι μας παραπλανούν, οϋτε σοφισμοί μας άποτυφλώνουν. Ή επί του πολέμου έδραιουμένη πολιτική είναι πολιτική άπαισία, πολιτική δολοφονική. Τά ζητήματα τής ιδιοτελείας και του συμφέροντος δεν μας συγκινούν. Δεν θέλομεν να καρπωθώμεν όφελείας μολυσμένας με αίμα άθίων.

Διά τουτο ζητοϋμεν από τάς γυναίκας του κόσμου όλου να σχηματίσουν μεθ' ήμών τόν μέγαν ύπερ τής ειρήνης σύνδεσμον, τόν Στρατόν τής Ειρήνης, να δικμαρτυρηθούν κατά του μυσταρού νόμου του πυροβόλου και να έξεγερθούν και άντιδράσουν με όλην την δύναμιν τής συνειδήσεώς των και τής καρδιάς των κατά τής τυραννικής βίας και τών σφαγών του πολέμου.

Παρίσιος:

Μαρία Μαρτίν

### Η ΠΩΛΗΤΡΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΤΑΣ

Άκουσθών επί του παραθύρου και καπνίζων σιγαρέτα εις τόν ήλιον, με τούς όφθαλμούς πλανωμένους ανά τό άπειρον τών κυανών ύδάτων, και την χλόην τών λοφίσκων, άπήλαυον του γλυκέος far-niente τών ευλογημένων χωρών, ών ό χειμών φέρει τάς χλιαράς πνοάς, την άνησιν και τά άρώματα του έαρος. Οι όφθαλμοί μου, καταπεπονημένοι εκ του φωτός, έπιπτον ώσει προκκλούμενοι επί τών προτοκαλεών, ών ή άνθησις έλεύκαζεν ύπό τό παράθυρόν μου, πέμπουσα μοι την γλυκύτητα τής πνοής τής. "Έπειτα τό βλέμμα μου κατέπιπτεν εισέετι, άρρεσκόμενον μετά την πτήσιν αύτου εν τω άπειρώ εις τά έγγύς όράματα και έν άναπαυθ ή έστάθη εις την όδόν

Και είδον πρελαούντα επί του εκδραμένου άντρίου του, τόν με στρογγύλην κοιλίαν και ισχνάς κνήμας Κόρσον χωρικίν με τό πυροβόλον επ' ώμου, καθήμενον επί τών νώτων του ζώου, οϋτινος ή σπανδυλική στήλη εκάμπτετο ύπό τό φορτωμένον σάγμα.

Όπισθεν αύτου, γυμνόπους, βχιζούσα εν τω κονιαρτώ, ήκολούθει ή γυνή φέρουσα άνάλογον φορτίον, βασταζούσα κάινιτρον εν ίσοροπίαι, επί τής κεφαλής, με τούς βραχιόνας στρογγύλως στηριζόμενους επί τών ισχιών, με τό επίχαρι άρχαίου άμφορέως. Ό άνήρ άπέκοψε φιλοσοφικάτα εν τή παλάμη του δρεκα Κορσικου καπνου, έγέμισε την καπνοσύριγγά του και παρώτρυνε τό ύποζύγιόν του διά κτυπήματος ράβδου. Ό όνος προσέκοπτεν, ή γυνή επτέναζεν... ό άνήρ εκάπνιζε νωθρως.

Όργιζόμενη διά την δουλείαν, εν ή κρατεί ό άνήρ την γυναίκα εις την χώραν ταύτην, κατά την εποχήν ετι αύτην τής προόδου, άλλά και έμειδίωσ ένθυμούμενος την σκανδαλώδη κατάπληξιν Κόρσου τινός, εις όν είχον διηγηθ ή παρ' ήμίν τά επίπονα έργα άνήκουσιν εις τούς άνδρας. Εις τούς όφθαλμούς του άνέγνωσα περιφρόνησιν διά την ήμετέραν ήπειρωτικήν φυλήν.

Εις τό άκρον τής πλατείας προχωρεί ύψηλή, λεπτοφυής και έλαφρώς χωλαίνουσα εκ τής συνεχούς έντάσεως τών ισχιών, επί τής στρογγυλότητος τών όποιων στηρίζονται τά χείλη τής σιδηράς πλκός, ή πωλήτρια τής τούρτας, φαιδρόνουσα την όδόν διά τής δελεαστικής κραυγής τής :

Ζεστή! . . . Ζεστή! . . . Όλοζεστη! . . .

Τό εξ άλεύρου κασταίων μελγχορινών πλακούντιον, σπολισμένον διά λεπτοκαρύων, ών ή λευκότης προκαλει την όρεξιν, εκλύει γούφ τής πλκνήτιδος πωλητρίας πάντα τά εκ τής εύρώστου γενεάς τών ναυτικών κατοίκων γεννηθέντα παιδιά, άτινα διά τών σολδίων αύτων προμηθεύονται εκ του γλυκίσματος.

Έσταμάτησεν ύπό τά βλέμματά μου, εν μέσω του θορυβώδους σμήνου τών μικρών, τά όποια είχον τάς παρειάς εύρυθράς και ρυπαράς και τούς όφθαλμούς λάμποντας εκ τής επιθυμίας διά μέσου τών άτάκτως επί του μετώπου πιπτόντων βοστρύχων. Έκακτον παιδίον ύψουτο επί του άκρου τών ποδών, έτεινε τό σολδίον του διά παλάμης άνυπομόνου, ένθ ή πωλήτρια έκοπτε τό γλυκίσμα κατ' έσα τεμάχια με βραχύ κτύπημα τής μαχαίρας και παρέδιδεν εις άντάλλαγμα εκάστου νομίσματος τό λίχνευμα εις τούς πελάτας τής, οϋτινες άνέμενον με χαινοντα στόματα και με τόν σείλον εις τά χείλη.

Αΐφνης μικρά τις επταέτις κόρη εφάνη σύρουσα δύο νήπια μικρότερα αύτης, προσκεκολλημένα εις τό φόρεμά τής, περι τής στερεότητος του όποιου ή τετριμμένη δικφάνεια μοι ένέπνευσεν άνησυχίας. Ή κορασις δεν είγεν ή εν και μόνον σολδίον, οϋτω ή μερίς τής ήτο μικρά. Παρητήρησεν ότι τό τεμάχιον τής τούρτας ήτο έλάχιστον διά τρεις μερίδας. Τά μικρά εν τούτοις την κατεκάλυπτον δι' απλήστων βλεμμάτων. Αύτη έδίστασεν. Έκοψεν επιτηδείως τό πλακούντιον εις δύο και έθεσεν εκάστην μερίδα εις τά λάιμαργα στόματα τών μικρών. Είδη καταβροχιζόμενην την τούρταν, όχι άνευ μικράς τινος λύπης, άλλά και μεθ' ύπερηφάνου τρυφερότητος ώσει μητριακής.

Λαθών ένδιαφέρον διά τό παιδίον τουτο, τό έπιτελοϋν ήδη καθήκοντα μικράς μητρος, κατήλθον και πρενέβχλον εις την

### Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΑΤΘΙΛΔΗΣ

Είχον ιδιαιτέρως εις εν βαλάντιον μικράν χρηματικήν ποσότητα, προωρισμένην διά τά έξοδα του καλλωπισμού μου και τάς ιδιαιτέρας μου έλεημοσύνας, την έλαβα διά να άντιμετωπίσω τά πρώτα έξοδα του ταξιδίου μου, διότι επεθύμουσν παρευθός να εγκαταλείψω τούς Παρισίους και να φύγω όσον τό δυνατόν μακράν. Έβαυσα μερικώς επιστολάς άχρηστους καθώς και φύλλα χάρτου άνευ σπουδαιότητος άλλ' εις τά όποια είχον χαράξει εις καλλιτέρας ήμέρας πολλάς σκέψεις άταράχους, πολλά όνειρα εύτυχίας. Περιήλθον βραδέως τό μικρόν τουτο δωμάτιον ένθα επί πολύν χρόνον έζησα τόσον εύτυχής, ίσταμένη πρό παντός άντικειμένου και θεωρούσα εκαστον έπιπλον μετά θλιβεράς συγκινήσεως. Άκολούθως εκάλεσα τόν Πέτρον, όστις έλαβε τό μικρόν κιβώτιον, τό όποιον τω έδειξα.

Εις τό δωμάτιον τής Λουίζης έστάθην πρό μικράς εικόνας, παριστώσης τόν Ροβέρτον με ένδυμα κυνηγού. Μετά ταυτα έξήλθον βραδέως θεωρούσα αύτην πάντοτε φθάσασα εις την θύραν δεν ήδύναμην να άποφασίσω όπως την διαβώ, ένόμιζον ότι οι όφθαλμοί εκείνοι με εκάλουσν και ότι τά άφωνα εκείνα χείλη ήνοίγοντο διά να προφέρωσι τό όνομά μου. Εις την αίθουσαν εκάθισα άπαξ ετι επί του ανακλίντρου εκείνου

χειρά του εν σολδίον ως άνταμοιβήν διά την θυσίαν του. Μετά τής σκαιότητος τών παιδιών, αύτη μοι έγύριζεν άποτόμως τά νώτα και έδραμε προς την πωλήτριαν.

Πρό μιας στιγμής, ή καλή γυνή παρηκολούθει διά του βλέμματος πτωχόν τι μικρόν ροκένδυτον, ύπερ μακράν τών άλλων με τούς όφθαλμούς επί του δίσκου τής τούρτας, επεδείκνυεν ίκετευτικώς τάς κενάς χείρας του. Είδεν όμοίως και την θυσίαν τής κορασιδος. Δεν έμενον πλέον ή δύο τεμάχια εκ τής τούρτας. Ή πωλήτρια τά έχώρισε και προσέφερε τό εν εις την μικράν κορασιδα, άποποιηθεσα τό σολδίον τής, τό δε έτερον εις τό πτωχόν νήπιον.

Ή καρδιά τής πωλητρίας είχεν εμπνευσιν ύψηλοτέραν τής ιδικής μου. Καταληθθείς ύπό συμπαιθείας προς την ευγενή ταύτην γυναίκα, επροχώρησα προς αύτην. Ή πωλήτρια με έσταμάτησε δι' ενός κινήματός τής, υποθέσασα ότι ήθελον να την άποζημιώσω και μοι είπε σοβαρά και υπερήφανα :

— Έγώ ήθελον να κάμω έλεημοσύνην, κύριε.

Υπεκλίθην.

—Και έγώ ήθελον να σας ευχαριστήσω διά τουτο, κυρία.

Ή αύστηρά μορφή τής εφαιδρόνη ύπό μειδιάματος. Οι λόγοι μου την εκάμουν να υπερηφνεύηται, ή δε πράξις τής να χαίρη.

Georges-Dé-Lys

Μαρίκα Κ. Φιλιππίδου

### ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΓΕΙΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

Ή δεσποινίς Marthe de Maillard έκαμε και πάλιν έναρξιν τών μαθημάτων τής ζωγραφικής και άγγειοπλαστικής εις την επί τής όδου Κολοκοτρώνη άρ. 7 οικίαν τής. Δέχεται και παραδόσεις παρά ταίς οικογενείαις. Τό έξογον καλλιτεχνικόν τάλαντον τής dos de Maillard έχει εκτιμηθη άρκετά παρά τής Αθηναϊκής κοινωνίας, ώστε να μη ύπάρχη άνάγη ιδιαιτέρων περι αύτης συστάσεων.

δπου την προτεραίαν ό Ροβέρτος μοι έλεγεν ότι είχεν αισθανθ ή δι' έμέ. Τέλος έπρεπε να άναχωρήσω. Ουδεις με άνέμενε κατ ήν άφιξίν μου εις Παρισίους. Ό Πέτρος προσεκάλεσεν άμαξάν τινα και ένθ ήτοιμάζετο να τοποθετηθ ή επί του καθίσματος :

— Μείνε τω είπον, δεν επιστρέφω εις τό μέγαρον.

Με παρητήρησεν εκπεπληγμένης: — Ή δεσποινίς δεν έχει την ανάγκην μου; του πρέπει να οδηγήσουν την δεσποινίδα; Πρδς στιγμήν έδίστασα

— Εις Saint Roch, επανέλαβον τυχαίως. Διεβίβασε την διαταγήν μου και ένθ ή άμαξα άνεχώρει, ήδυνήθη να τόν ίδω άκίνητον και άπολιθωμένον, άκολουθούντα με όμμα ήλιόυ.

Εις την πρώτην στροφήν τής όδου έσταμάτησα τόν άμαξηλάτην και τόν διέταξα να με οδηγήσ ή εις τόν σταθμόν τής Όρλεάνης. Έκει ύπειλον να άναμείνω ώρας τινάς. Ό σιδηρόδρομος τής Βρετανής δεν άνεχώρει είμή την έσπέραν.

Τέλος εκινήθη και με έφερε μακράν τών Παρισίων. Εις την άπομόνωσιν και την άμηχανίαν εις την όποιαν εύρισκόμην μοι επήλθεν ή σκέψις να καταφύγω προσωρινώς εις την μικράν έκφυλιν, την όποιαν ή Λουίζα μοι προσέφερεν ως δώρον του γάμου τής, όχι διότι την έθεώρουσν ως όριστικήν ιδιοκτησίαν μου, διότι εκ προμελέτης είχον αφήσει τούς τίτλους τής κατοχής με τά κοσμήματα, τά όποια μοι προσέφερεν ή φιλοδώρια και έλευθεριότης του θείου μου, άλλ' ήθελον κατ' αρχάς και πρό παντός να θέτω μεγάλην άπόστασιν μεταξύ έμού και εκείνων, τούς όποιους άφρινα. Έσκαπομένη άλλως τε ότι δεν είχον την ιδέαν να με ζητήσωσιν εκεί, υποθέτουσα ότι λαποιοις ένδιεφερέτο εισέτι δι' έμέ, διότι αι σχέσεις του θείου μου μετά τής γραίας

Παρακαλούνται θερμῶς αἱ κ. κ. συνδρομητρίαι αἱ κα-  
υστεροῦσαι μέχρι σήμερον τὰς συνδρομὰς των νὰ σπεύ-  
σουν ἐπὶ τέλους νὰ ἀποστείλουν αὐτάς. Τὴν αὐτὴν πα-  
ράκλησιν ἀπευθύνομεν καὶ πρὸς τὰς κ. ἀνταποκριτριάς  
ὡς καὶ πρὸς τοὺς κ. ἀνταποκριτάς μας νὰ ἐπιστεῦσουν  
τὴν εἰσπράξιν καὶ ἀποστολὴν τῶν καθυστερουμένων, διότι  
ἡ ἀταξία αὐτὴ τῶν εἰσπράξεων καταντᾷ ἀνυπόφορος

### ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Ὁ κ. Φωστήρας ὁ διευθυντὴς τοῦ υποδηματοποιείου τῶν Κυριῶν ἐπὶ τρί-  
μηνον σπουδασάσθαι τοῦ σύνεγγυς εἰς τὰ μέγιστα τῶν Παρισίων Ἐργαστᾶρια  
καὶ τελειοποιήσας τὴν δύσκολον τέχνην τῆς ἐφαρμογῆς τῶν υποδημάτων καὶ  
ὡς ἐκ τούτου τὸ ἄνετον βᾶδισμα, κατώρθωσε νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ ἀρχαῖον Λό-  
γιον, κατὰ βῆμα ποδὸς καὶ γελῶς ὁδύτων» κ. τ. λ.

Ποῖα Κυρία ἢ Δεσποινίς, καλαίσθητος δὲν θὰ παραγγεῖλῃ ἐφέτος τὰ υποδή-  
ματά της εἰς τὸ τελείως ὀργανωσμένον Ἐργαστᾶσιον τῶν Κυριῶν, τὸ ἄνωθεν  
τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Φωστήρα. Ὅτι δὴποτε δέρμα καὶ ὅτι δὴποτε σχή-  
μα ἂν ζητήσῃ τις, θέλει εὐρεῖ εἰς πλουσιωτάτην συλλογὴν.

## EAU SALLÊS

CETTE EAU

### SANS RIVALE

PROGRESSIVE OU INSTANTANÉE

Rend aux **Cheveux, gris ou blancs**, et à la **Barbe**, leur  
**couleur primitive • BLOND, CHATAIN, NOIR.**—Une ou  
**deux applications** suffisent, sans préparations, ni lavage.

Produit inoffensif.—RESULTAT GARANTI.

50 Années de Succès!

Parfumeur-Chimiste, 73, Rue Turbigo, PARIS.

γυναϊκός, ἐπιφορτισμένης τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ μικροῦ οἴκηματος, ἦσαν  
τόσον σπάνια ὥστε ὤφειλε, μ' ὄλην τὴν πιθανότητα νὰ διαρρέουσι  
ἄρκετὰ μακρὸς χρόνος πρὶν εἰδοποιηθῆναι περὶ τῆς ἐν τῷ χωρίῳ ἐμφα-  
νισέως μου, εἰς τὸ χρονικὸν δὲ τοῦτο διάστημα ἤλπιζον νὰ λάβω μίαν  
ἀπόφασιν ἕνα δημιουργήσω δι' ἐμαυτὴν πόρον ζωῆς.  
Ἐν τῇ συμφορᾷ, ἥτις κατέστρεψε τὴν ὑπαρξίν μου, ἤμην μᾶλλον ἡ-  
ρεμος. Ἐνώπιον τῆς ἀδίκου τύχης μου ἡ ὑπερήφανος καρδιά μου  
διεμαρτύρητο ἡ ὑπερβολὴ τῆς τιμωρίας μοι ἀπέδιδε δύναμιν· εἶχον  
ν' ἀντιπαλαίω ἑναντίον δυσχερειῶν τῆς πείνης καὶ τῆς ἐγκαταλεί-  
ψεως, ἐδοκίμαζον παρὰ τὴν ἀμηχανίαν μου αἰσθημα ἀπολυτρώσεως  
καὶ ὅταν ὁ σιδηρόδρομος ἐστάθῃ εἰς Naples, ἐκοιμώμενη ἄρκετὰ ἡσύ-  
χως. Διηθύνθητεν πρὸς τοὺς εἰς τὸ γραφεῖον τῶν λεωφορείων, τὰ ὁποῖα  
ἀνεχώρουν τὴν αὐτὴν ἑσπέραν.

Μόλις ἐφθασα εἰς Vannes, ἐπρομηθεύθη ἄμαξαν καὶ ἔλαβον τὴν ἄ-  
γουσαν εἰς la Roche Yvon. Λεπτὴ καὶ διαπεραστικὴ βροχὴ ἐξη-  
πλοῦτο ὡς παχὴα ἡμίγλη ἐπὶ τῆς ἐξοχῆς, ἐκ δὲ τῶν ἀκινήτων φύλ-  
λων τῶν δένδρων ἔρρεεν ἡσύχως ὡς ρυαὶ· οἱ κλάδοι τῶν χαμοδένδρων,  
τὰ βρύα καὶ τὰ φυτὰ ἦσαν πλήρη δρόσου, μακρόθεν τὰ τέλματα ἔ-  
λαμπον μὲ ἀμαυρὴν λάμπιν τῆς φαιῆς γῆς, ὁ οὐρανὸς ἦτο νεφελώ-  
δης. Ὁ ὁδηγός μου, νέος, ἔψαλλε χαμηλοφώνως ἄσμα μελαγχολικὸν  
καὶ μονότονον. Ἡ ἡμέρα ἔδυσσε τόσον ταχέως, ὥστε ἦτο σχεδὸν νύξ  
ὅτε ἐφθάσαμεν εἰς τὰ Roche-yvon.

Ἐδοκίμασαμεν πολὺν κόπον μέχρις οὐ μᾶς ἀνοῖξῃ ἡ Μαρία-Ἄννα  
καὶ πολὺν περισσώτερον μέχρις ὅτου μὲ ἀναγνωρίσῃ ποῖα ἤμην.  
Ἦτο ὀλίγον κωφὴ καὶ θὰ ἔμενον ἐπὶ πολὺ ἴσως ἡμιλοῦσα ἐπὶ τῆς εἰσ-  
όδου ἐὰν ὁ τὴν ἄμαξαν ἐπιφορτισμένος δὲν ἔφραεν ἐκ τοῦ μαγειρείου

## ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΚΡΙΒΟΥ

Ποῖος δὲν τὸ εἰξεύρει, ποῖα Ἀθηναῖα κυρία δὲν τὸ ἔχει ἐπισκεφθῆ  
ἵνα προμηθευθῇ τὰ εὐθηνὰ καὶ ὠραία ὑφάσματα τῶν φορεμάτων καὶ  
ἄλλων ρουχικῶν τῆς καθημερινῆς χρήσεως;

Δὲν συνιστᾶται λοιπὸν πρὸς τὰς Ἀθηναῖας σήμερον, ἀλλὰ πρὸς τὰς  
ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπισκεπτομένας τὰς Ἀθήνας, αἱ ὁποῖαι ἔμπορον νὰ  
προμηθευθῶν ἐξ αὐτοῦ τόσον εὐθηνὰ πράγματα καὶ ἐν ταῦτῳ μὲ τό-  
σον γούστο καὶ εἰς τοὺς χρωματισμοὺς καὶ εἰς τὰ σχέδια.

Τὸ νέον κατάστημα τῶν Ἀδελφῶν Ἀκριβοῦ εὐρίσκεται τῶρα εἰς  
τὸ καινουργὲς ἰδιόκτητον μαγαζεῖόν των, τὸ ὀλίγον ὑψηλότερα τοῦ  
πρώτου, πάντοτε ὁμῶς ἐπὶ τῆς ὁπισθεν τῆς στοᾶς Μελαῖ, ὁδοῦ τῆς  
Ἀγίας Εἰρήνης.

### ΤΣΟΚΟΛΑΤΑ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Ἡ Παγκοσμίου φήμης τσοκολάτα Παυλίδου εἶναι τὸ λεπτότερον  
καὶ ἡδύτερον πρόγευμα, ἀνωτέρα ἀσυγκρίτως τοῦ καφέ ὡς μὴ βλά-  
πτουσα ποσῶς τὰ νεῦρα, ἀλλ' ἀναντιτάς δυναμώουσα ταῦτα. Εἶναι  
ἡ δυναμωτικότερα καὶ θρεπτικότερα τροφὴ ὡς περιέχουσα ἐν με-  
γάλῃ ἀναλογίᾳ πάντα τὰ πρὸς θρέψιν ἀπαιτούμενα συστατικά.

Πωλεῖται ἀντὶ 5 δραχ. ἡ ὀκτὴ ἢ δὲ βανίλλιας δρ. 6.60 καὶ ἐκάστη  
ὀκτὴ ἀρκεῖ διὰ τριάντα καὶ πλέον μεγάλα προγεύματα.

## ΜΕΓΑ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΜΑΚΑΡΟΝΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΤΑ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ

Ὁδὸς Κολοκοτρώνη ἀριθμὸς 22

Ἡ μακαρονάδαινα εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν προσφιλὲς φαγητὸν τῶν μεσημ-  
βρινῶν λαῶν. Μακαρονάδες, σουπες, πιλάφια εἶναι τὸ σύνθετος ἄρτυμα  
τοῦ κρέατος, πολλάκις δὲ καὶ ἀναπληροῖ αὐτὸ διὰ λόγους οικονομι-  
κούς. Ἀλλ' ὅλα αὐτὰ τὰ τόσον νόστιμα καὶ θρεπτικὰ φαγητὰ ἀπο-  
τυγχάνουν, ἐὰν αἱ πάσαι, ἐξ ὧν κατασκευάζονται δὲν εἶναι πρώτης  
ποιότητος.

Τὸ ἀτμοκίνητον μακαρονοποιεῖον τοῦ κ. Γρ. Κωνσταντοπούλου  
κατασκευάζει πάσας πρώτης ποιότητος μὲ ἄλευρα ρωσικὰ τὰ μόνα  
εἰδικὰ διὰ μακαρόνια. Καὶ δὲν εὐρίσκει τις μόνον πάστες εἰς τὸ κατά-  
στημα τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐκλεκτὰ ρύζια καὶ ἔλαια καὶ τυρία καὶ καρ-  
φέδες καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἀποικιακῶν, ὥστε νὰ γίνεταί ἀληθὴς συνα-  
γωνισμὸς μὲ τὰ μεγαλύτερα τῆς πόλεως μας ἐδωδιμοπωλεῖα, διότι  
καὶ αἱ τιμαὶ του εἶναι λογικαὶ καὶ ἡ ὑπηρεσία πρόθυμος.

δᾶδα ἐκ ρυτίνης ἀνημμένην.

Μὲ ἐθεώρησεν ἐπὶ τινα λεπτὰ ἐκπεπληγμένη ἀκολούθως, μὲ ἀνε-  
γνώρισεν.

Τῇ εἶπον, ὅτι ἤμην ἀσθενὴς καὶ ὅτι ἤρχομην εἰς Βρεττανίαν διὰ  
νὰ ἀνακτήσω τὴν υγείαν μου, ὅτι ἐπεθύμουν νὰ μὴ ἴδω οὐδένα καὶ τὴν  
παρεκάλεσα νὰ μὴ κάμῃ λόγον εἰς οὐδένα περὶ τῆς ἀφίξεώς μου. Μὲ  
ἤρωτησεν ἐὰν ἡ Λουίζα καὶ ὁ θεῖός μου θὰ ἤρχοντο πρὸς συνάντη-  
σίν μου· τῇ ἔδωκα νὰ ἐννοήσῃ ὅτι δὲν θὰ ἤδύνατο ἐπὶ τοῦ παρόντος  
νὰ ἔλθωσιν, ἄλλως τε, προσέθηκα, ὅτι δὲν θὰ ἔμενον εἰς la Roche-  
yvon εἰμὴ ὀλίγον χρόνον διὰ νὰ ἀναλάβω τὰς δυνάμεις μου.

Ἐνῶ ἐκείνη ἐπροθυμοποιεῖτο εἰς τὸ ἄνω πᾶτωμα νὰ προετοιμάσῃ  
τὸ δωμάτιόν μου καὶ ἤκουον τὰ βήματά της νὰ τρίβωσι εἰς τὸ κακῶς  
συντηρημένον δάπεδον, ἐγὼ ἐκαθήμην ἐν τῷ μαγειρείῳ εἰς τὴν γω-  
νίαν τῆς εὐρυχώρου ἐστίας καὶ ἐθέρμαινον ἐνώπιον ζωηρᾶς πυρᾶς τὰ  
ἐκ τῆς ὑγρασίας δύσκαμπτα μέλη μου Μετ' ὀλίγον ἡ Μαρία-Ἄννα  
ἀνεφάνη. Τὸ δωμάτιόν μου ἦτο ἕτοιμον. Τοῦτο ἦτο ἀρκούντως μέγα  
φωτισόμενον ἐκ δύο παραθύρων, ἀνεωγμένων ἐπὶ τοῦ μικροῦ κήπου,  
εἰς τὰ ὁποῖα τόσον εἰσεχώρουν οἱ κλάδοι ἀρχαίας ἀμπέλου, ὥστε εἰς  
τὴν πρώτην πνοὴν τοῦ ἀνέμου ἤκουε τις τὰ φύλλα τῶν λεπτῶν κλά-  
δων νὰ ζύουν τοὺς στενοὺς πλίνθους τοῦ οἴκισκου καὶ νὰ ἀποθεῖν αὐ-  
τοῦ, ἡσύχως ὡσεὶ ἐζήτουν νὰ εἰσέλθωσιν.

Τὸ δάπεδον ἀπετελεῖτο ἀπὸ πλατείας σανίδας καστανέας, ἐστιλθω-  
μένας. Ἡ ὄροφῃ ἦτο ἐκ τοῦ αὐτοῦ ξύλου καὶ τοῦ αὐτοῦ χρώματος.  
Εἰς μίαν γωνίαν τοῦ δωματίου εὐρίσκετο ἀρχαία θολωτὴ κλίνη ἐκ ξύ-  
λου δρυὸς ἐστολισμένη διὰ βαθέος λινοῦ ὑφάσματος μετὰ σειρητιῶν ὑ-  
ποκυάνων, εἰς τὴν ἄλλην γωνίαν δερμάτινον κιβώτιον μὲ διπλοῦν κλεί-  
θρον καὶ μία τράπεζα καὶ μερικά καθίσματα ἀρχαίου σχήματος. Τοιαύτη  
ἦτο ἡ ἐπίπλωσις τοῦ δωματίου Ἀρχαῖον κάτοπρον μὲ στεφάνην πλου-  
σίως γεγλυμμένην, ἀλλὰ τῆς ὁποίας ἡ χρύσωσις εἶχεν ἐξαφανισθῆ, ἐ-  
στόλιζε τὴν ὑψηλὴν ἐστίαν. (ἀκολουθεῖ).